



«خاطرات مباشر انگلیسی سردار اکرم»

نویسنده فرانسیس فورد بزیلث

(۶)

فصل چهارم

میراث سردار اکرم - دهقانان - دز فرماندهی ما درلت سگاه - مباشران
ظالم - روش ذراعت ابتدائی - فساد و حقه بازی - سهم مالکانه - روش
ملوک الطوایفی - ارتش کوچک ما

دنباله فصل سوم:

لباس دهقانان در عین سادگی بسیار جالب توجه است: در مردان؛ لباس شامل یک شلوار فراخ از پارچه نخی آبی رنگ است بالنگهای کشاد و چون معمولاً انتهای شلوار تازمین در حدود ۱۰ اینچ فاصله دارد لذا بر هم چین می خورد و مثل آنست که در اثر شستن، آب رفت و پروک خورده باشد. یک سدره چین دار بلند شبیه «فرالک» نیز می پوشند که مجموع این کت و شلوار، همراه یک کلاه گرد بدون لبه وزیر، پوشش یک مرد دهاتی را تشکیل میدهد. زنان روستائی یک دامن کوتاه چین دار^۱ می پوشند که تقریباً تا یارین زانو میرسد و پیراهنی کشاد بر تن می کنند. پارچه آنها معمولاً رنگ روشن دارد. سرخود را با یک چارقد می پوشانند که دنباله آنرا زیر چانه گره میزنند ولی هیچگاه مثل خواهران شهری خویش، چهره خود را نمی پوشانند، زنان شهری معمولاً خود را در چادری سیاه می پوشانند که تمام بدن آنها را دربر می گیرد. وروبندۀ ای سفید و نیمه حاجب بر چهره می آویزند. پیدایش

* آقای دکتر حسین ابوترابیان از ترجیحاتان و پژوهندگان معاصر.

امهای، کوتاه‌چمن‌دار در ایران، به چهل سال قبل میرسد یعنی موقعیکه ناصرالدین شاه^۲ از
میافرین او را بازگشت. او در دیدار تماساخانه سلطنتی لندن بقدرتی از رفاقت‌های
آنها نتوانش آمد. که در مجلس علاقه خود را برای آوردن آنان به حرم‌سرای خویش
به مدت قرمانهاخانه گرفت و حتی خواست مبلغ لازم برای اینکار را نسبیردازد. ولی موقعیکه
متوجه غیرعلمای بودن این تقاضا گردید خیلی ناراحت شد ولی چون این ذیبارویان و
لباس‌هایشان در شاه خیلی اثر کرده بود، موقع بازگشت به ایران فرمانی صادر کرد و دستور
داد که لباس‌هایی هماهنگ آنچه رفاقت‌های تئاتر سلطنتی لندن پوشیده بودند، مورد استفاده
آنها ایرانی قرار گیرد.

این رسم در حال حاضر از میان رفتہ‌وجز در میان زنان روستاهای شمال ایران
که دامنهای جنوبی درست شبیه آنچه در تماساخانه‌های «میدان لستر»^۳ اند می‌باشد
درجه آمیخته و دارد.

«لت گاه» که مرکز فعالیت ماشمرده می‌شود منطقه‌ای باصفا بود که حضرت والا پسر
دار اکرم^۴ در آنجا خانه‌ای بسیار زیبا و مجلل شبیه یک قصر ساخته بود این ساختمان
برگزار، و هاروت، و استادی، فقط با آجر بناسده بود که در ایران کاری پرخراج و اصراف است.
اطراف این عمارت، راه بادیواری عظیم از خشت مخصوص کرده بودند که رویهم رفته بیک
دزمه‌ست حکم شرباهت داشت. این دیوار با ۲۵ فوت (۷/۵ متر) ارتفاع بقدرتی پهن ساخته
بود که یک کالسکه میتوانست به آسانی در روی آن حرکت کند. در محوطه داخل این
حصار که رویهم رفته در حدود سیصدیارد مربع^۵ وسعت داشت؛ منزل اصلی، اصطبلها،
املاجه‌خانه و مسکن خدمه‌ها قرار گرفته بود و راه ورود آن نیز فقط از طریق یک دروازه
بزرگ امکان پذیر میشد این دروازه دائمًا تحت نگهبانی قراولان قرار داشت. در سر اسیدیوار
محیط منزل‌هم، بفاصله هر ۴۰ باره، مزغل‌هائی برای تیراندازی ساخته شده بود.
«لت گاه» مرکز مجموعه‌ای متشکل از ۵ روستا شمرده می‌شود که تمام آنها در شعاع تقریباً
۱۵ میلی آن قرار داشت. دورترین روستای متعلق به سردار در حدود ۷۵ میلی «لت گاه» و
در دامنه یک کوهستان بود که برای دسترسی با آنجا باید سه روز با مسافت حرکت کرد. افراد
این روستا در زمان چنگ و چهلی بعلت اینکه از تابعیت سردار سر باز زده بودند وادعای
استقلال داشتند، خیلی باعث دردرس اورا فراهم کردند. توجه و رسیدگی با این املاک
عریض و ملویل برای سردار کاری فوق العاده طاقت فرسا و مشکل بود، چون او بهیچوجه
به دست کشیدن از زندگی مجلل خود در پایتخت و قمار بازی در باشگاهها و شرطبنديهای کلان
حاضر نبود و این کارها را بر مراقبت از املاک و رسیدگی به وضع رعایای خود ترجیح
می‌داد. بیشترین علاقه‌ای که سردار به املاک خودنشان می‌داد، این بود که بطور استثنای

دو هفته را بعنوان گذراندن تعطیلات به لت گاه بیاید و وقت خورا بر سبدگی املاک کش صرف کند ولی آنطور که معلوم بود؛ انجام این کار برایش عذابی فراوان به مراد داشت.

در نتیجه غیبت های طولانی سردار، تمام کارهای او در دست یکمده از مبادران ظالم افتاده بود که جز کش رفتن از درآمد ارباب و مکیدن خون رعایای بد بخت و ظلم و جور بآنان کاری نداشتند، البته تعجب آور نبود اگر این گونه افراد، در غیاب مالک و بی توجهی او، روز بروز گردشان کلفت تر شود. سردار اکرم چون از آمدن من با یعنی انگلها قبل خبری نداده بود، لذا وارد من به لت گاه باعث بهت و آشتفتگی شدید آنان شد و ببطوری که بعد آشتفتگی؛ بمجرد اینکه پای من به آنجا رسید، عده ای از آن مفت خوران دورهم جمع شدند و تلگرامی بالا بند برای سردار فرستادند و در آن بصورت عرضحال و التاسی از او خواهش کردند اجازه ندهد یک افسر انگلیسی به سرپرستی آنان منصوب شود، و مخصوصاً این حقیقت را با آب و تاب فراوان به او یاد آور شدند که من مسلمان نیستم! البته علت اساسی جبهه گیری آنان در مقابل من این بود که احتمال میدادند از دله دزدی های خود آنان جلو خواهم گرفت. ولی سردار در جواب بآنان دستور اکید داد از من اطاعت کنند و مخصوصاً امرداد منزل شخصی اورا برای زندگی من آماده سازند.

منزل سردار واقعاً زیبا و تنها عمارت سه طبقه ای بود که در شاعع صدمیلی آن منطقه وجود داشت. این منزل دارای اطاوهای بزرگ و جالب توجه بود و خیلی وسیعتر و جادارتر از حد لزوم بنظر می آمد. طبقه بالای آن یک رواق سرتاسری به پهنای ۱۵ فوت داشت که بطریزی بسیار جالب در هرسو بنظر می آمد. این عمارت درست در وسط دشتی قرار داشت که مساحت آن در حدود ۵۵ میل مربع تخمین زده می شد. پانزده میل دورتر از آن قله الوند در ارتفاع ۱۴ هزار پائی قرار داشت که در دامنه آن شهر کوچک و زیبای همدان (اکباتان سابق) قرار گرفته است و اطراف این دشت را جنگلی از درختان تبریزی و سرو پوشانده بود.

در این منطقه آثاری از کاخ معروف «هفت قلعه» خشایار شاه وجود دارد که در زمان حمله اسکندر به ایران، مقر فرماندهی تابستانی او شده بود.

در چهار میلی شمال محوطه منزل سردار جاده جدیدی قرار داشت که بسویله مهندسان نظامی انگلیس برای ارتباط همدان تا تهران بطول ۲۵۰ میل احداث شده بود و در قسمت جنوب آن منظره جالبی از کوه «آوج» بچشم می خورد که در ۵۰ میلی متر از هوا اطراف مابقداری صاف و روشن بود که اغلب، گرد و خالک اتومبیل دوستانی را که از شهر برای ملاقات مامی آمدند در فاصله ۱۱ میلی بخوبی میدیدیم و سری بکمل یک

دروازن جشمی قوی، میتوانستیم تعداد کسانی را که بقصد ملاقات ما میآمدند در داخل آتومبیل بشماریم و قبل از ورودشان، درست به تعداد مهمانان گیلاس و نوشابه و صندلی در اطراف میز خذا بنهیم و این عمل باعث حیرت فراوان آنان میشد.

رویه مرفته زندگی در این محیط بسیار لذت بخش بود و برای ماکه به مدت ۵ سال از ناراجتی‌ها و شکنجه‌های جنگ فرسوده شده بودیم، نعمتی بشمار میآمد.
ادامه دارد

۱ - مأمور

۲ - موافق، نام ناصر الدین شاه را استیاهًا مظفر الدین شاه نوشته است. و باید، دانست که ناصر الدین شاه از سفر فرنگ، دامن فردیار را بایران آورد نه دامن چین دارد.

Leicester Square - ۳

۴ - امیر نظام

۵ - مؤلف، حینما انتباه کرده و مطلع از این بوده که تقریباً ۲۵۰۰ متر
هزایع همراه دارد.

راه رستگاری

سراندر نیاری بسدام بلا
نکونام باشی بسرگردگار
دل از تیرگیها بدین آبشوی
ره رستگاری ببایدست جست
ترادشمن اندز جهان خود دل است
که بانیکنامان شوی هم نورد
نکوئی گزین و زبدی شرم دار

جوخواهی که بابی ذهربدرها
بوی در دوگیتی ز بدرستگار
پیغمانیار بیغمبرت راه جوی
ترادین و داشش رهاند درست
دامت گزی راه خططا مایسل است
جهنه نیکدست بایسد آغاز کرد
اکوئی، بهر جا جو آید بکار

«از شاهنامه حکیم فردوسی، موسی»